

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету партії України

1 квітня Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України продовжував свою роботу.

Обговорювалась доповідь кандидата в члени Політбюро ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів УРСР тов. В. В. Щербицького «Про стан і заходи по дальшому розвитку тваринництва в республіці».

В дебатах взяли участь товариші: М. М. Гурев — голова Ворошиловградського обласконкому, Ф. Ю. Палфій — директор Науково-дослідного інституту землеробства і тваринництва західних районів УРСР, Т. І. Попльовкін — міністр радгоспів УРСР, Л. К. Ворона — зоотехнік, секретар парткому колгоспу «За мир» Магдалинівського району Дніпропетровської області, І. М. Ярковий — перший секретар Тернопільського

обкому партії, В. Д. Ткач — начальник Київського державного спеціалізованого конструкторського бюро по машинах для комплексної механізації робіт на тваринницьких фермах, М. В. Шевченко — перший секретар Миргородського райкому партії Полтавської області, М. В. Хорунжий — голова Запорізького обласконкому.

На Пленумі з промовою виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. Шелест.

В обговореному питанні Пленум прийняв відповідне рішення.

Пленум розглянув організаційне питання. Пленум обрав кандидатом у члени Політбюро, секретарем ЦК КП України тов. М. М. Борисенка.

На цьому Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України закінчив свою роботу.

У Центральному Комітеті КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Президії Верховної Ради РРФСР

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Президія Верховної Ради РРФСР прийняли рішення на ознаменування 100-річчя з дня народження геніального продовжувача революційного вчення Маркса і Енгельса, творця Комуністичної партії Радянського Союзу, керівника найбільшої соціальної революції і засновника першої у світі Соціалістичної держави, вождя і вчителя міжнародного робітничого класу, всіх трудящих Володимира Ілліча Леніна провести 21 квітня 1970 року в м. Москві у Кремлівському Палаці з'їздів спільне урочисте засідання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Верховної Ради Російської Радянської Федеративної Соціалістичної республіки.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XI
№ 40 (1208).

СУБОТА, 4 квітня 1970 року

Ціна 2 коп.

На варті щедрої ниви!

ЛИСТ КОМСОМОЛЬЦІВ ТА МОЛОДІ МАЛОВИСКІВСЬКОГО РАЙОНУ

Є заповітна мрія у кожного з нас у серці — зробити за життя якомога більше корисного для свого народу, для рідного краю. І це одне з головних, найпрекрасніших бажань радянської людини. Ми твердо знаємо, що ніхто не принесе нам щастя в дарунок. Ми самі повинні завоювати його трудом і боротьбою, невтомним комсомольським дерзанням.

Час наближає нас до величної історичної дати — 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Кожній минулій добі ми ведемо особливий рахунок: «А скільки їх залишилося до 22 квітня?» І наближенням цієї дати освітлені всі наші сьогоднішні помисли і діла. Більше встигнути, використати всі резерви і можливості, щоб на наших полях виріс небувалий врожай ленінського року — з цим йдуть молоді хлібороби Маловиस्कського району до ювілею.

Ще в минулому році наш район зайняв перше місце в області по валовому збору зерна і продажу його державі. Високим нагородами — перекладом Червоним прапором ЦК КП України, урядом республіки, обкому КП України та виконкомом обласної Ради депутатів трудящих — були відзначені успіхи грудівників колгоспних ланів Маловиस्कщини. Високі зобов'язання взяли хлібороби і на 1970 ювілейний рік: зібрати по 31,5 центнера зернових, з тому числі по 30 центнерів озимої пшениці, по 45 центнерів кукурудзи, по 22 — соняшника і 270 центнерів цукрових буряків, з кожного гектара. Достиження такої врожайності забезпечить виконання плану останнього року п'ятиріччя по продажу зерна і технічних культур державі, по виробництву продуктів тваринництва.

Це завдання потребує мобілізації зусиль всіх хліборобів в тому числі комсомольців і молоді. Соно вимагає підвищення продуктивності праці на основі широкого запровадження механізації, застосування найновіших досягнень науки, піднесення культури землеробства.

На наш погляд, саме для піднесення культури землеробства, зокрема, для насадження полезахисних лісосмуг і догляду за ними, можуть багато зробити комсомольці і молоді села. В дні ударної 100-денної Ленінської вахти юнаки і дівчата нашого району вирушили в масовий похід за впорядкування полезахисних та придорожніх лісосмуг.

Далеко за межами колгоспу «Победа» відомі дубові дощучасні полезахисні посадки. Завладені ще на рубежі XX століття, вони відіграють значну роль у підвищенні врожайності

разом з новими посадками радянських часів. 120 гектарів лісосмуг обрамляють всі поля колгоспу. З року в рік тут зростають багаті врожаї. Найвищий серед колгоспів району врожай зібрано в минулому 1969 році: по 43,5 центнера зернових з гектара, з тому числі пшениці — по 42,3, кукурудзи в зерні — по 57, цукрових буряків — по 290. На таких же ґрунтах при однакових погодних умовах в сусідньому колгоспі «Шлях Леніна» виростили зернових по 35 центнерів з гектара, з тому числі пшениці — по 34,6, кукурудзи — по 40, цукрових буряків — по 230. Таке значне розходження в показниках двох сусідів має наукове пояснення. Нижча вологість ґрунтів, більше їх вивітрювання спостерігається в наших сусідів, і причиною цього — відсутність лісосмуг, не ввійшли ще в силу молоді насадження.

Полезахисні смуги сприяють згортанню на полях снігу, який завдяки своїй незвичайній теплопровідності захищає посіви озимої пшениці від зимових морозів. Завдяки їм значно устатковується ґрунт. Це дає можливість висіяти на таких полях багато сільськогосподарських культур на 2-3 ділі, а кукурудзу на 3-4 ділі раніше, ніж на полях, не вкритих снігом.

Розуміючи важливість для нашої степової зони лісозахисних смуг, комсомольці і молоді колгоспу «Победа» з весни минулого року почали проводити суботники і недільники по розчищенні їх, догляді за молодими деревцями. Вісім разів тишу посадок порушували тоді дзвіні голоси хлопців і дівчат Онківського. За день з сокирами і ножицями вони залишили за собою кілометри розчищених лісосмуг. Під свій нагляд взяли комсомольці і молоді колгоспу молоді дубово-ясенові посадки, закладені в 1968-69 роках.

Нинішню весну юнаки і дівчата колгоспу «Победа» зустріли на недільнику, знову — на розчищенні лісосмуг. Це вже третій колективний вихід комсомольців і молоді до своїх зелених друзів у цьому році.

Ми вважаємо, що закладання, догляд і збереження полезахисних лісосмуг повинні стати справою комсомольців і молоді. Ми закликаємо своїх ровесників в усіх колгоспах і радгоспах області, не гаючи ні дня, йти на розчищення лісосмуг по-господарському, дбати про нашого зеленого друга.

Під час садіння сіянців, ми проводимо суботники й недільники, до чого закликаємо всю молоді нашої області. Велику допомогу в силі подати піонери і комсомольці шкіл. Вони можуть взяти на себе ту роботу по виготовленню шпанивель, охороні пта-

шиних гнізд, організації «зелених патрулів». Комітети комсомолу повинні проводити систематично роз'яснювальну роботу серед населення про необхідність охорони лісосмуг. Штабам «Комсомольського прожектора» треба прослідкувати, щоб у лісосмугах були таблички з закликом охорони природи, зазначені місця прогону худоби, щоб не було випадків самовільних порубок і псування дерев, розпалювання багат.

Не пошкодуємо сил і часу у догляді за вірними друзями наших ланів, в збереженні надійних захисників колгоспних врожаїв! «Кожну лісосмугу — під комсомольський нагляд!» — цей лозунг повинен стати поруч з іншими патріотичними закликами в ювілейному році. І наш труд віддається надплановими тоннами лантної пшениці і кукурудзи, цукристих коренеплодів, соняшникового насіння, запашних трав. Кожне посаджене молодими руками деревце повинно вирости в дужого велета, могутні груди якого розбіють сухоту, збережуть життєдайну вологу снігів і дощів.

По-господарськи, по-комсомольському доглядати і зберігати наявні лісосмуги, дбати про закладку нових — турбота сьогоднішнього дня, справа честі і совісті кожного сільського юнака і дівчини.

А. МИТРОШИН — секретар комсомольської організації колгоспу «Победа», З. ГУЧОК — зап. відділом кадрів, В. ВОВЧЕНКО — тракторист, Л. КУЧЕНКО — кіномеханік Будинку культури, В. ГАНДЗЮК — шофер з цього ж колгоспу, А. ЧУПРИНА — секретар комсомольської організації колгоспу «Заповіт Леніна», М. ГОДОВАНЕЦЬ — інструктор по спорту, Г. СТІЛКОВА — групкомсорг бригади № 1, М. БУХАНЕНКО — учень 8 класу, І. СЛУЦЬКИЙ — шофер цього ж колгоспу та інші комсомольці і молоді Маловиस्कського району.

Комсомольці на розчищенні лісосмуг. На першому плані — Валентина Гербієнко.

Фото В. КОВПАКА.

◆ НА ВАРТІ ЩЕДРОЇ НИВИ!

ЯКЩО ви йдете головною вулицею Ново-григорівки, то праворуч побачите високий корпус Будинку культури, який підставив свій фасад сонцю, а напроти — сільський парк, що похило спускається до річки. І цей парк, і сквер біля Будинку культури, і алеї навколо стадіону, — все це насадили своїми руками комсомольці колгоспу «Заповіт Леніна».

Якось взимку на комсомольських зборах йшлося про постановку спортивно-масової роботи. Молоді фізкультурники (а у Ново-григорівці люблять велоспорт, футбол, волейбол, штангу і т. ін.) нарікали на те, що немає спортивної форми.

— А ви заробіть на неї, — порадили юнакам і дівчатам секретар парторганізації Олександр Дем'янович Чуйко. — Кілька недільників по впорядкуванню лісо-смуг — ось і маєте необхідні гроші. Добре було б, якби комсомольці взяли шефство над лісо-смугою.

З комсомольців тоді першим встав групкомсорг тракторної бригади № 1 Володимир Слущкий.

— Нашому брату, трактористу, чи не найбільш від усіх зрозуміло, що таке для поля лісо-смуга. Це густий зелений килим навесні і повні бункери зерна у жнива... Я — за шефство!..

Цю фразу потім сказав кожний.

І ось у клубі запалало червоними літерами оголошення: «Всі на недільник! Збір біля Будинку

культури о 9-й годині з сокирами і пилами. Йшли веселою, гомінкою юрбою. Попереду бригадир Володимир Семенович Нетес і секретар комсомольської організації Андрій Чуприна. Коли молодь дійшла до лісо-смуги, між третім і четвертим полем, бригадир сказав:

— Ось тут і станемо. Завищали пики, зацюкали сокири. Хлопці акуратно обрубували гілки на стовбурах дерев до висоти півтора метра, проріджували куші. Ось вже нуби помокріли у шафери Івана Слущкого і Петра Пидличка, у слухачів курсів трактористів Миколи Підгорного і Бориса Марушен-

Увечері молодь зібралася в Будинку культури. Лунали вальси, кружляли пари. То там, то тут було чути, як комсомольці діляться враженнями про минулий день, обговорюють плани на майбутнє. Трохи згодом думки, висловлені того вечора, знайдуть своє відображення в рішених комітетом комсомолу: «Взяти під постійне шефство всі лісо-смуги. Допомогти колгоспові у найближчі роки провести насадження 20 гектарів нових лісо-смуг. Озеленити польові стани обох тракторних бригад. На пам'ять про 100-річчя з дня народження вождя посадити Ленінську алею».

А. КРЯТЕНКО.
Маловисківський район,
Колгосп «Заповіт
Леніна».

ТВОРЦІ
ЗЕЛЕНОГО
КОРДОНУ

У ІНІЦІАТОРІВ
ПОЧИНУ

ка, у інструктора по спорту Миколи Голованця і восьмикласника Миколи Буханенка. Але вони працюють без спонсорів, бо все це або обложено набридлими хмарами, ось-ось піде дощ. До речі, не бажало, щоб дівчата змогли від можливого дощу, хлопці порадили їм провести недільник інакше — на молочно-товарній фермі.

...А дощ все-таки в той день пішов — десь о другій годині дня. Але комсомольці встигли зробити багато. Обліковець Дмитро Стрюк відміряв понад 300 метрів добре упорядкованої лісо-смуги.

Докучаєвська лісо-смуга Опішківського лісництва.

Фото В. КОВПАКА.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ ЛКСМУ

ВІДБУВСЯ ПЛЕНУМ КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ КОМСОМОЛУ

З доповіддю на пленумі виступив перший секретар обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюк.

Відзначивши активізацію комсомольських комітетів, первинних комсомольських організацій в справі ідейно-політичного і трудового виховання молоді, викликану підготовкою юної зміни до 100-літнього ювілею В. І. Леніна, доповідач акцентував свою увагу на дальшому вдосконаленні форм і методів духовного впливу, серед яких одне з головних місць посідає організоване творче проведення комсомольських зборів.

В обговоренні доповіді виступили перший секретар Кіровоградського міського ЛКСМУ А. Ніцой, секретар комсомольської організації механоскладального цеху № 4 заводу «Червона зірка» Г. Борман, перший секретар Долинського райкому комсомолу В. Бурлаченко, організатор позакласної роботи Бобринецької СШ М. Побігуца, перший секре-

тар Олександрійського міського ЛКСМУ В. Мяснянін, перший секретар Гайворонського райкому ЛКСМУ В. Вансович, перший секретар Маловисківського райкому ЛКСМУ А. Василенко, машиніст електровоза ст. Знам'янка М. Тимофеев, перший секретар Компанієвського райкому ЛКСМУ А. Коротченко, редактор газети «Молодий комунар» В. Погрібний, перший секретар Устинівського райкому ЛКСМУ В. Корнієць, помічник бригадира будівельного управління № 1 м. Світловодська Тамара Хоменко, секретар парторганізації колгоспу ім. Орджонікідзе Новгородківського району В. Корщенко.

У роботі пленуму взяв участь і виступив з промовою завідуючий відділом організаційно-партійної роботи обкому КП України М. Т. Кондраченко.

Докладний звіт про пленум обкому ЛКСМУ читайте в наступному номері.

1. —

Одразу за майстернею починається тваринницьке містечко. Вишикувалися у ряди корівники, хизуючись ще зесім новенькими шиферними капелюхами. Йти доводиться обережно: стікають, переплітаються по схилах, струмки, а асфальтових доріжок на території містечка ще немає. Немає, але будуть, як буде шуміти фруктовий сад, який вирішили закласти тут комсомольці.

— Віро, здрастуй!

— Здрастуй, Миколо. Добре, що ти прийшов. Були на нашій фермі вчителі, бесіду провели. А потім запросили мене у школу, в піонерський загін, значить. Давай-но поміркуємо, що дітям казати... Віра безборода — групкомсорг на фермі. Разом з комсомолкою Зіною Пидличенко вона доглядає групу молодяків. Дівчата змагаються з досвідченими доглядачками — Іпоною Василівною Середюк і Нідею Маріонівною Квашеню. У старших — досвід, у молодших — запал. Не вітаю, мені дуже приємно, коли помічник бригадира Анатолій Іванович Вороненко, зустрічаючи мене, піби між іншим, сповіщає:

— А ти знаєш, твої дівчата у минулу декаду знову добилися середньодобового приросту більшого, ніж у Середі і Кваші...

Я дістаю записника.

— З чого починати розмову в загоні? Там же по обставинах дивись, — раджу Вірі. — Але ці цифри треба неодмінно привести, нехай з дитинства господарську струнку виховують в собі. Записуй: в минулому році був план продати м'яса державі 7700 центнерів, а продано 8070. А в ювілейному ленінському році вирішили колгоспники продати 10 тисяч центнерів м'яса.

Віра на мить відриває від папірця очі, і я швидко бачу у них тиск заклопотаності.

— Що, забатаго? Не хвилюйся, економісти колгоспу добре підрахували всі можливості, і зваячили навіть на те, що комсомольці ферми завжди перевищують зобов'язання...

Серед передових тваринників — часто називають Віру і Зіну. Хороших успіхів добиваються на дорозуванні і у відгодівлі молодяків і інших дівчат — Паша Донченко, Тамара Ефременко, Ніла Коваленко, Юлія Серета, Гая Романенко. Начі Білопух. На честь 100-річчя з дня народження нашого вождя В. І. Леніна вони взяли зобов'язання добитися середньодобового приросту живої ваги по 700 грамів на дорозуванні по 500 — на відгодівлі.

— На цих фактах можна цілу доповідь зробити, — усміхається Віра.

— Аж. Не забудь розповісти про навчання дівчат у вечірній школі. Тут тобі треба такі слова підшукати, Віро, щоб малеча зрозуміла: навіть якщо ти не в космос полетиш, а тваринником будеш, це одно відмінні знання потрібні.

— Та вже якось скажу.

Віра поправляє хустку, дивиться на годинника.

— Ой, забалакалась я. До вечора! Ти ж будеш у клубі?

Киваю головою: неодмінно. Це ж бо моя основна робота. А секретарство — це вже громадське доручення.

2. —

У бригадира тракторної бригади № 1 Василя Петровича Саганя чорні, врозліт, брови. А під цими могутніми кудлатими

бровами ховаються розумні, веселі очі.

— Що? Тукову сівалку в полі залишив?!

Ану, безгосподарнику, мерщій заводь трактора і — за сівалкою!

Ще здає чую: відчитує когось бригадир. Але оте «безгосподарнику» звучить у нього жар-тільки-погрозливо, нездобиво. Воно й зрозуміло: хороший настрій у Василя Петровича. Всі трактори, весь причіпний інвентар у бригаді повністю готові до виходу в поле.

— Василю Петровичу, мені потрібна інформація про роботу молодих механізаторів, — привітавшись, звертаюсь до бригадира.

— Знову комсомольські збори намічаєш?

— Еге ж. Треба підбивати підсумки змагання комсомольців на честь Ленінського ювілею.

Комсомольців у бригаді десяток. Василь Петрович може докладно розповісти про кого завгодно з них. Анатолій Жижченко працював у бригаді ще до війська. Був трактористом. Зараз на «МТЗ-5» щоденно перевищує норми. Леонід Сіренко — цей з флоту допомігався. Водить «Т-40». Семен Попенко січку різав всю зиму для ферми.

Анатолій Негода, Петро Жуков, Сергій Непокритий, Леонід Комаров, Михайло Русенко та інші хлопці — хто ремонтував техніку, хто возив добрива на поле, хто корми і маляк доставляв.

— Можеш собі помітити у блокноту: наші комуністи Іван Білопуп, Опанас Кваша, Григорій Підлубний, Вадим Добровольський, коротше кажучи, всі комуністи будуть попереду, а комсомольці, як завжди, поруч з ними. Якщо деколи й випередять старших, не гнівайтесь, а радуватись будемо!..

Високі у механізаторів зобов'язання: виростити по 30 центнерів озимої пшениці з гектара, по 60 центнерів зерна кукурудзи, по 280 — цукрових буряків, 24 — гороху і 22 — соняшника. Зобов'язання досить високі. Але подивись збоку за тим, чим живе бригада, і розумієш: тільки майбутнім врожаєм і зайняті думки бригадира, всіх механізаторів. Отож, високому, ювілейному врожаєві бути!

Прощаючись, заступаю у Василя Петровича:

— Що пишуть ваші сини? Скоро в гості прибудуть?

Бригадир щурить око:

— Мітин на вечір зустрічі з воїнами запросили? Влітку чекаю їх...

3. —

— А я тобі кажу, що зал в цей момент повинен бути ледь освітлений. Уро-чистіше більше, розумієш? Слова ніби з глибини часу лунають.

— Переконав. Але й ти згодись: краще в такий вечір програвати пластинки з улюбленими творами Леніна, ніж грати на духовому оркестрі полечки чи фокстроти...

Це, так би мовити, «фрагмент» лише з однієї суперечки — про те, як краще провести тематичний вечір «Ленін і тепер живіший всіх живих». А якщо говорити взагалі, то майже немає такого дня, коли б мій кабінет — кабінет директора колгоспного Будинку культури — не перетворювався у надвечір'я у своєрідний штаб або дискусійний клуб. У мене часто збираються члени комітету — бухгалтер ССТ Людмила Степанова, шофер Олександр Юрчик, трактористи Анатолій Жижченко, Леонід Сіренко та інші. Не в порядку офіційної бесіди, а невимушено, по-дружньому обговорюємо наші справи, щоб потім, зібравшись на засідання комітету, швидше дійти до спільного рішення.

Тут же даю і значну кількість комсо-

мольських доручень. Доручення такі: організувати, наприклад, Людмилі Степановій рейд «КП»

по перевірку безаварійної роботи шоферів, Анатолію Луценку — реалізувати білети грошової лоте-реї, Аллі Щербині, телятниці, розповсюдити художню літературу. Петру Бондаренку — організувати урочисті проводи в армію молодих хлопців... Доручень багато — складних і простих. Їх я фіксую у спеціальному зошиті, де, наче в дзеркалі, відбивається, так би мовити, коефіцієнт активності комсомольців.

Чого правду таїти, тягне хлопців і дівчат до нашого «комсомольського штабу» ще й тому, що у мене завжди під рукою баян. Кінчали справи, заграю я танця або пісню якусь, і загоряються очі. Але ж одними танцями і піснями молодь не задовольниш. Проводимо ми вечори розваги. Було якось, зібрали молодих механізаторів. Почали задавати питання, як ліквідувати ту чи іншу несправність у тракторі. За кращі відповіді вручили призи. І зразу ж провели другу вікторину: на знання українських постів. Механізатори і тут були на висоті.

Наближається день Ленінського ювілею. Ми вже підбили попередні підсумки змагання на честь цієї великої події. В лютому провели збори з порядком денним: «Комсомольці! З чим ти зустрічаєшся 100-річчя з дня народження В. І. Леніна?» Один за одним вставали молоді колгоспники і доповідали про свої успіхи, про плани на останній рік п'ятирічки. І по тому, як схвальною посмішкою тепліли очі голови нашого колгоспу «Жовтень» Володимира Захаровича Табунця і секретаря парторганізації Петра Степановича Слісарчука, видно було, що керівники задоволені артільною молоддю...

А вечір на тему «Ленін і тепер живіший всіх живих», про який я згадував, відбувся. Лунали улюблені твори Ілліча, а коли читали вірші Маяковського — в залі пригасло світло і в глибині сцени у промені прожектора всі побачили барельєф вождя. В той вечір всі слова були про Ілліча, чия світла думка живе в наших надіях і справах.

Микола КВАШЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу «Жовтень»,
Новгородківський район,
село Тишківка.

ПЕРШИМИ ГОНАМИ

Рейдова бригада виявила...

Зранку ще відчувається холодний подих зими, а ледь підніметься сонце, земля починає дихати. Дяківка з давніх-давен вважалася провісником весни, а для селянина першою її ознакою стала прозаїчна пшениця — грак. Разом з хліборобом виходить вона в поле і відчуває себе там господарем.

Перед великим весняним наступом наша рейдова бригада перевірила, чи готові господарства району до весняно-польових робіт. Вибір прийшовся на колгосп імені XX з'їзду КПРС.

Те, що нас цікавило, було все на виду. Трактори на рейдові не чекали, вийшли в поле, але ті, що залишилися в тракторних бригадах, були хоч зараз готові піти на зміну.

У тракторній бригаді № 2 колгоспу, де бригадиром орденосцем, Героєм Соціалістичної Праці С. О. Гончарко, як під лінійку вишуквані плуги, борони, сіялки, культиватори.

Нинішній рік видався не зовсім сприятливим для озимих, певну площу їх потрібно буде пересівати. Тому ми поцікавилися, чи має колгосп потрібну кількість насіння для цієї мети і задоволенням пересвідчилися: так, має. 933 центнери насіння, 670 — вівса, 410 — гороху, 337 — кукурудзи.

Всього нинішнього року хлібороби колгоспу імені XX з'їзду КПРС покладають у землю більш як півтори тисячі центнерів насіння і все воно — першого класу. Подбаані вони і про добриво, що разом з зерном лягає в землю.

Весна — красуня примхлива. То завів гарним піднесенням вітром, вміє висушувати поле, то засипле дощем, принесенним разом з не по-весняному чорними хмарами. В таких умовах треба бути готовим до всього, а головне, до правильного оперативного використання людей і механізмів, щоб не загубити жодної погожої днини, години, хвилини.

В колгоспі за кожною машинною закріплено механізаторів з розрахунком на двоєміну, а як треба буде, то й триміну роботу.

Відрядно те, що, як перед справді великим наступом, перед хвилюючим механізатором поставлене своє бойове завдання. За кожним з них закріплені площі в колгоспі створено шість механізованих ланок. Кожна — по виробуванню окремого виду сільськогосподарських культур.

На своїх зборах механізатори виробили умови соціалістичного змагання, які передбачають матеріальне і моральне заохочення за ударну працю. Скажімо, за виконання денної норми при високій якості робіт механізатор додатково одержує за зміну три карбованці, при перевиконанні на 5 гектарів — 5 карбованців і т. д. Для переможців в соціалістичному змаганні встановлені перехідні виміли, коли ж переможець бригади в цілому — над тракторним станом збивається на флігшотці червоне полотнище.

І все ж при такій, здавалося б, відмінній підготовці до весняно-польових робіт, є тут і прикрі недоліки. Це добре, що трактористи Зоя Бадина, Іван Гурин, Валентина Бершадська, Раїса Куркула, Анатолій Прасолов та інші усвідомили свої обов'язки і готові хоч зараз виступити з політиформами тощо. І добре, що тракторний стан в бригаді № 2 — це типовий будинок.

Правління, на жаль, забуло про «дрібниці», від яких у певній мірі залежить настрій, здоров'я і, зрештою, продуктивність праці механізаторів.

Маються на увазі побутові умови трактористів. Телевізори на тракторних станах — це добре, але мало стільців, щоб дивитися передачі сидячи.

На тракторний стан бригади № 2 не завезені ліжка. Пояснення, що механізатори мешкають недалеко від тракторного стану, мабуть, не задовольняє самих механізаторів. Кухні на тракторних станах ще не обладнані, хоч сім'я розпочалася.

Дехто зауважив, коли мова зайшла про спортмайданчик. Мабуть, після роботи хто захоче тягати штангу чи гнати футбол? Думається, охочі знайдуться у волейбол поргати, і пошукати (гвинтівки в атир — балка), і пограти в шахи чи шашки, і навіть попрацювати на квітниках.

А якщо навіть хтось і не захоче всім цим займатися, то вже одне усвідомлення, що про тебе турбуються, піднесе настрій.

Рейдова бригада: О. РОЖКОВАН — перший секретар райкому комсомолу, О. БАША — інструктор райкому КП України, А. ЗАКРЖЕВ-СЬКИЙ — секретар партійної організації колгоспу ім. XX з'їзду КПРС, В. ШАРІЙ — спеціаліст «Молодого комунара».

Цими днями в приміщенні Кіровоградського Палацу культури «Жовтень» відбувся заключний концерт переможців обласного огляду-конкурсу художньої самодіяльності дитячих секторів профспілкових клубних установ Кіровоградської області, присвяченого 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

Репертуар юних самодіяльних артистів випадає мелодійні народні пісні, іскрометні танці і класичні твори.

На фото: хор дитячого сектору Олександрійського Будинку культури районного енергоуправління виконує пісню А. Новикова «Пісня про Леніна».

Фото В. КОВПАКА.

ЖИТТЄВИЙ шлях — завжди трудовий шлях. Завдання правильного вибору життєвого шляху співпадає з завданнями правильного вибору професії.

Проблема профорієнтації активно розробляється як теоретично, так і практично. Про це свідчать наради у Києві, Ленінграді, Новосибірську, на яких йшлося про шляхи-дороги юнаків і дівчат в загальноосвітній, вищій школах та профтехучилищах.

В соціалістичному суспільстві проблема профорієнтації входить в загальну систему роботи по комуністичному вихованню. Такий підхід до справи передбачає формування у школярів професійної спрямованості відповідно до потреб народного господарства. Профорієнтацію слід розуміти як планомерний педагогічний процес, що здійснюється протягом навчання у школі, забезпечує створення умов для формування інтересів і здібностей учнів у відповідності з соціальним запитом.

Профорієнтацію в школі здійснює учитель-вихователь, на допомогу якому вийшло ряд теоретичних посібників. Це,

в першу чергу, — «Пам'ятка профконсультанту» та «Профорієнтаційна робота в школі». В цих збірниках є цікаві матеріали про методи і методику вивчення учнів, про підбір довідникової літератури, про групи професій і спеціальностей.

КЛИЧЕ МАЙБУТНЄ

Молодому вихователю про профорієнтацію

тей, подано перелік кінофільмів і діафільмів, розроблено питання про види і форми роботи класного керівника по профорієнтації тощо.

Деякі з цих серйозних питань знайшли розробку в середній школі № 5 та № 6 м. Кіровограда. Так, в школі № 5 систематично проводиться індивідуальна робота з учнями і батьками, використовуються найрізноманітніші методи вивчення учнів (зокрема, продуктів творчості —

зошитів, виробів, творчих робіт і т. п.), систематично випускається стіннівка «Майбутнє кличе тебе». Велику увагу цій проблемі приділяє завуч О. І. Версаль.

В середній школі № 6, кілька років тому тут було складено трирічний перспективний план профорієнтації учнів. Виходячи з нього, педагогічний колектив розробляє поетапні плани: щорічні, щоквартальні і т. д. Крім цього, в кінці березня кожного року проводиться анкетування в усіх класах. Це дає можливість зібрати матеріал про обізнаність з професіями та інтереси учнів. Одночасно проводиться індивідуальні бесіди з батьками, дітьми, збираються відомості у бібліотекаря (хто що читає?), керівників гуртків і т. д.

На кожного школяра заводиться особова картка (динаміка та активність інтересів, дані лікаря, виконання громадських доручень, читання худож-

ньої літератури). Маючи такі дані, неважко розподілити юнаків і дівчат по певних групах.

В СШ № 6 створено також постійнодіючий семінар по проблемі профорієнтації. В певні години вихователі завжди можуть послухати лекції, бесіди по таких питаннях, як: «Класики марксизму-ленізму та видатні педагоги про вибір професії», «Психологічні особливості дітей шкільного віку», «Вивчення індивідуальних особливостей учнів», «Профорієнтація та психологія професій» тощо.

Досвід роботи шкіл перекоонує, що цій роботі треба вчити молодого вчителя-вихователя. Тому необхідно питання профорієнтації включити в плани перепідготовки вчителів на обласних курсах в лекторії для молоді та учнів, в плани роботи народних університетів для батьків та вчителів, практикувати факультативи для школярів та студентів педвузів на тему: «Основи профорієнтації в школі».

В. АНТОНЕНКО, старший викладач кафедри педагогіки психології Кіровоградського педінституту.

Новини

СВЯТО МОЛОДОГО ВЧИТЕЛЯ

У Кіровоградському районі стало добрим традицією проводити День молодого вчителя. Під час цього свята молоді педагоги підбивають підсумки своєї роботи з підростаючими поколіннями, при допомозі досвідчених вчителів вдосконалюють педагогічну майстерність, накреслюють плани на майбутнє.

Цього разу свято розпочалося з відвідування музею-заповідника хутора «Надія». Андрій Юрійович Тобілевич та екскурсовод Р. Турбай докладно розповіли учасникам збору молодих вчителів про творчість видатного драматурга Карпенка-Карого, про корифея українського театру.

Після цього молоді викладачі зустрілися з учнями Української середньої школи, які зібраних на теоретичну конференцію «Ленінський заповіт нам вірний».

Як завжди, наприкінці свята старші покоління вчителів вручили молодим освітянам «Естафету педагогічної майстерності». Це зробив заслужений вчитель УРСР Сергій Григорович Максютін.

А. ОЛІЗАРЕНКО.

НОВА ЛЕНІНСЬКА КІМНАТА

Відкрита в Бобринецькому сільськогосподарському технікумі.

Право перерізати стрічку було надано відмінним навчання учениці третього курсу агрономічного відділу Світлані Семченковій.

Серед експонатів, які привертають увагу відвідувачів, — матеріали, що надіслані кімнаті працівниками музеїв міст Ульяновська, Ленінграда, Москви, Києва, Тампере, роботи учнів технікуму.

А. СТЕЛЬМАХ, секретар комсомольської організації Бобринецького сільськогосподарського технікуму

ЗУСТРІЧ НАД МОРЕМ

Нещодавно в місті енергетиків — Світловодську відбулася зустріч місцевих літераторів-початківців з письменниками в Подтавищині Павлом Руденком та Григорієм Терещенком.

П. Руденко — автор поетичних збірок «Світло» та «Я люблю». Творчий доробок Г. Терещенка складається з кількох книг прозових творів, серед яких повісті «Втрачена слава», «Вибук», збірка оповідань «Одинокласники» та інші. На вечорі були присутні школярі старших класів, студенти, робітники, службовці. Гості розповіли про свої творчі шляхи, про подальші плани, прочитали кілька своїх творів. З читанням власних творів виступили і місцеві літератори-початківці Ю. Френкель, Л. Дейнега та інші.

В. СОКУРЕНКО, працівник газети «Наддніпрянська правда».

Новини

КВІТИ З ЧУЖОГО САДУ

або покарання для прикладу

П'яниця... Ми дійшли до найголовнішого моменту, саме до того, коли в долі Федорова стався найкрутіший поворот і не в кращий бік.

«Потім, десь через рік (мається на увазі випадок з трояндами. В. Д.), зустрівшись з двома товаришами з нашого училища і ще з одним з міста, вони взяли пачку горілки, зайшли в магазин «Кулінарія», що в центрі міста, щоб розпити її. Хлопців забрали в міліцію, тому що в цьому магазині не дозволяється пити спиртне».

Це — рядки з того ж таки листа, які звучать досить дивно. В цьому магазині не дозволяється, а якби це трапилось в іншому? Група, йдучи на захист свого товариша, інколи згодна закрити очі навіть на те, що повинно бути різко і категорично засуджене.

— Федоров не п'є, — пояснювали відвідувачі.

Можливо, і так. До речі, це підтверджували і тергова по гуртожитку

Л. О. Велічко і комендант гуртожитку В. Я. Руденко.

Але ж, як вірно сказала директор училища Л. Л. Леметарьова, мова йде про вісімнадцятирічну людину, в якій поки що немає можливості витратити гроші на щось інше, крім необхідного.

Якщо, навіть, це і перша чарка, то німа випадку ніяк не могли пройти ці гроші, ні педагогічний колектив училища. Це було дуже вірно, що педагога заслухав Федорова разом з товаришами і виніс своє рішення. Але ж Федоров, доведеться мати справу із здоров'ям людини, а можливо, і з її життям.

До речі, про першу чарку. Якось у бесіді з хлопцями, у аналогічному випадку, поставили запитання:

— А що б ви робили, якби не випили?

— Пішли б у кіно.

— То чому ж не пішли?

— Випили ж не встигли.

Не встигли... А, можливо, і встигати вже не треба було.

Та повернемося до «справи» Федорова. Ми вже говорили, що дуже вірно зробила педагога, винісши у випадку з ним суворе рішення. Залишилось лише розібратися, які висновки зробили в училищі. Справа в тому, що випадок такий тут не поодинокий. Треба було вдатись до рішучих заходів. «Об'єкт» знайшовся. Діяти побувало у міліції — що це треба? Не порадились з комітетом комсомолу, адміністрація вирішує заслухати юнака на педраді і винести рішення про виключення його з училища. Але ж Федоров залишається комсомольцем, якого перш за все має послухати комітет.

— Треба було виключати Федорова? На це запитання керівник групи О. Д. Німчинова відповіла, що покарати, звичайно, треба, але учень він непоганий. Як про хорошого учня говорила про нього і завідувача учбовою частиною Е. А. Посторонка. Разом з директором училища Л. Л. Леметарьовою та завідувачем фельдшерським відділенням М. Ф. Дукою ми гортаємо групові журнали. Оцінки теж говорять на користь Федорова.

— Він має пропуски, — як аргумент на користь рішення педради привів М. Ф. Дука.

Вірно, має і він, мають їх не менше і деякі інші учні, що говорять зовсім не на користь всього училища.

Але покарано одного Федорова і, як говорять факти, покарано для прикладу. З таким фактом починають своє життя досить неслуго. Отже, не відома, чи дало це покарання бажаний ефект.

В. ДІМІН.

КОЛИ справа торкається долі людини, байдужість не залишається. Одні засуджують її вчинки, інші виправдовують, треті співчують. У випадку з Анатолієм Федоровим трапилось саме так. Читаєш листа, що його надіслали однокурсники Анатолія і створюється враження, ніби покарали невинного, а якщо і була вина, то покарання падає суворе. Ось він цей лист, відредагований і скорочений.

«Коли людина спіткнулася, — пишуть третьокурсники з Кіровоградського медучилища, — що з нею робити? Покарати, щоб вилізла провини, чи виштовхнути з колективу? З Анатолієм Федоровим ми провчилися три роки, знаємо його, як непоганого товариша, члена волейбольної команди училища, члена академічного штабу. Гадаємо, наше завдання, як комсомольців, так і викладачів, полягає в тому, щоб не допустити повторення помилки, а його виключити з училища. Ми всі, хто знає Анатолія, просимо розібратися в цьому і допомогти юнакові. Адже в нього, крім всього, вдома ще стара мати і батько — інвалід».

Під листом — підписи, і як на доказ авторства, наступного дня в редакції з'явилися ці юнаки і дівчата, схвильовано повторювали те, що виклали в листі. Мета їх прохання — хоч і покарати, але залишити товариша в колективі.

Ми відразу ж пояснюємо, що редакція не має права відмінити рішення педагогічної ради.

Ось коротенька історія Анатолія Федорова. В сім'ї сні залишився «мізинчиком», на якого особливу надію поклали старі батьки. Можливо, закінчував би і середню школу, але хотілося швидше здобути спеціальність, щоб і батькам допомогти.

Все йшло гаразд до одного випадку.

— Навіщо це було тобі? — запитують. — Товариш любив їх класти на язик.

Пояснення настільки ж наївне, наскільки і достовірне. Анатолій зірвав у чужому дворі троянду для товариша, про що стало відомо в училищі і за що йому знизали поведінку до чотирьох.

Можливо, склалася враження, що автор виправдовує вчинок юнака його молодістю. Зовсім ні.

З НОВИХ ПОЕЗІЙ

Лісонід НАРОДОВИЙ

ОПОРА

Леніну вклоняємось пошанно,
Величчям генієм стоїть...
Він же собі просто не ошатно,
На землі натрудженій стоїть.
Бачу постать мужню, величаву,
Що не звикла гнутись від него...
Він підставив плечі не під славу —
Він підставив плечі під народ.

ЗНАННЯ І СИЛА

Був Птолемей*) прихильний до наук,
Про їх служіння трону

маріє мрію,
І щоб прибрати їх до власних рук,
Евкліда запросив в Олександрію.
«Начала геометрії» почав
З Евклідовою поміччю вивчати,
Та так і не здолавши тих начал,
Він заходився на вченого кричати:
«Евкліде, ти б легший шлях мені
відкрив,
Хіба не бачиш: я сконаю в муці».
На це йому учений відповів:
«Немає шляху царського в науці».
І фараон відмовився від занять,
Зневажив аксіоми й постулати...
Була у нього сила...

та знання —
Знання не силою доводиться
долати.

*) Птолемей — один з полководців Олександра Македонського, який по смерті останнього правив Єгиптом.

Не відразу в житті збувається
Все, що мріється, все, що
мариться.
Випадковості насуваються —
І над серцем неждано хмариться.
І здається: все краще втрачено,
Нам уже й співчуття засвідчать,
Ми не стримаємось і заплачемо...
Тільки, власне, навіщо відчай?!
Випадкові слова забудуться,
Випадкова печаль притишиться,
Випадкові чуття заблудяться,
Але справжня любов
залишиться.

Через тиждень почнеться чемпіонат для команд першої і другої групи класу «А». У Кіровограді офіційне відкриття футбольного сезону відбудеться завтра. В цей день «Зірка» проведе на своєму полі перший матч на Кубок країни. Вона прийматиме футболістів кировоградського «Крибасу».

Завтра на кировоградський стадіон знову ринне бурхливий людський потік, знову залує бадьорий блантерський марш, викликаючи на першу гру господарів поля та їх суперників. Чим порадує нині своїх прихильників «Зірка», як вона зустрічає новий сезон і як намічає провести його? На ці та ряд інших запитань редакція попросила відповісти тренера кировоградських футболістів Геннадія Васильовича Рудинського.

Ось що він розповів:
— Новому футбольному сезону передувала велика підготовча робота. З перших чисел січня почали тренуватися в нашому спортині-студіо. Заняття проводили шість раз на тиждень. Головним завданням було — удосконалення техніки володіння м'ячем, фізичне загартування гравців. Для цієї мети певний час відводили на виконання гімнастичних вправ з елементами акробатики, займалися легким і важким атлетикою.

«ЗІРКА» — НА СТАРТІ

моги, а здебільшого — нічії. Головне, до чого ми прагнули — це виявити на що здібний кожний гравець, на якому місці він себе найкраще почуває, остаточно визначити основний і дублюючий склади.

Перед початком розіграшу призів «Кримський пролісок» ми вже мали певне уявлення щодо цього. Виступили, як відомо, непогано, привезли додому цей приз.

Склад «Зірки» не зазнав великих змін. Остаточний вибухав після минулорічної травми воротар Леонід Колтун. Лишастися в строю також і його колега Іван Барамба.

Добре прижилися в команді демобілізований з армії Геннадій Гусев, Олександр Ермаков, який до цього був у складі московського «Локомотива». Обидва вони грають у лінії захисту, яку, як і торік, очолюють

Анатолій Кравченко та Олександр Ермаков. На своїх місцях виступають Андрій Тоні, Володимир Дергач, Юрій Касюк, Віктор Суков, Борис Петров, Віктор Ступак, Віктор Квасов, Іван Аніщенко.

Після закінчення минулого сезону повернувся в свою команду Юхим Спрут. Виявив бажання грати за «Зірку» Віктор Пригорко, який торік грав у калужському «Локомотиві».

Щоб витримати напруження футбольного марафону, який триватиме сім місяців, і досягти бажаних результатів, треба дбати про резерв. У нас дещо зроблено в цьому напрямі. Вже зараз в основному складі гратимуть молоді футболісти Олександр Смигун, Юрій Лішній, Георгій Самойлов та інші, які в минулому році успішно виступали в дублюючому складі. Вони добре зарекомендували себе і в ряді матчів, проведених у Криму.

Дехто схильний вважати, що нинішній склад команд, з якими «Зірка» доведеться зустрічатися, слабший за минулорічний. Справді, чотири сильніших команди перейшли у вищу лігу, але замість них у нашу зону ввійшли такі досвідчені колективи, як калінінградський «Балтика», брестський «Спартак», гомельський «Гомсельмаш». Та й до новачків другої групи класу «А» — спартанців Івано-Франківська і Сум теж не слід ставитися зневажливо.

Одне слово, не можна ділити своїх суперників на сильних і слабких. Гратимемо з кожною командою в повну міру своїх сил. У новому сезоні покажемо нашим прихильникам технічний, красивий футбол, боротимемося за перехід у вищу лігу.

На фото: футболісти «Зірки» та їх наставники.

ХТО ВОНИ, СУПЕРНИКИ?

Багато написано про нову систему проведення чемпіонату СРСР у класах «А» і «Б». На перший погляд на «Зірку» чекають значно менші випробування, аніж торік. Чотири провідні колективи зони «Дніпро», СКА(К), «Металіст», «Карпати» грають нині класом вище. Із місця зайняли три білоруських клуби і «Балтика» (Калінінград), команди, які вже неодноразово виступали серед українських майстрів і у класі «Б», і у класі «А» («Балтика»), де завжди поступалися майстерності нашим землякам. Нероможливо зрозуміти турнір без перехідних ігор переходячих на 1971 р. до першої групи класу «А» (просто, до першої, а не до вищої, як було досі), а вже неодноразово відзначалося, що у фінальних турнірах не завжди перемагає колектив, лідируючий у класі. Здавалось, все простіше, «Зірка» може розраховувати на перше місце в зоні (таке «Автобіст» торік лише за кращою різницею м'ячів випередив наших земляків). Але, час забути сезон 1969 р. і розглянути склад і зони, другої групи класу «А».

Тут зібрані дуже серйозні суперники. «АВТОБІСТ», ЖИТОМИР. Колектив, який лише втретє стартує в класі «А», проте в минулі сезони був на четвертому місці, і нині, зберігши кістяк, значно омолодив склад.

«МЕТАЛУРГ», ЗАПОРІЖЖЯ. В останні роки грав неблизько. І у 1969 р. не витримав у другій зоні. Під час весняних ігор 1970 р. спеціалісти відзначили щось нове у діях цієї команди — ветерана другої групи класу «А» (грає тут з першого сезону 1963 р.) Шеб'як! «Металург» вступає до нового сезону без 10 гравців торішнього складу (тут і порушення режиму, і ветерани, і гравці, що втратили кращі якості, і гравці, що перейшли до команд більш високого класу), а молоді, яка з'явилася у команді по-

чала діяти на більш високих швидкостях, завдяки їй!

«ТАВРІЯ», СІМФЕРОПОЛЬ. 60 м'ячів провели форварди кримчан торік, а захисники пропустили 49, звідси — тільки місце. Саме лінійю захисту і посилив новий керівник команди заслужений майстер спорту В. Бухарін і хто зна може «Таврія» і піднесе сюрприз у цьому чемпіонаті.

«БУКОВИНА», ЧЕРНІВЦІ. Дуже палко дебютувала торік у класі «А», звернула увагу на себе приємною технічною грою і лише недостатня фізична підготовка завадила їй посісти місце вище дев'ятого. У 1970 році команда «помолоділа».

«БУДІВЕЛЬНИК», ПОЛТАВА. За два роки перебування у класі «А» встиг завоювати досить солідне становище — 5 і 10 місця. Нині в колективі багато новачків, а шестеро ветеранів закінчили виступи.

«ЛОКОМОТИВ», ХЕРСОН. У 1969 р. йому не пощастило, у розпал боротьби до московського «Локомотиву» було переведено воротаря Місеса і півзахисника Деркача. Заміна виявилася неповноцінною і команда не змогла закріпити успіх першого кола. Нині у «Локомотиві» є досвідчений голкіпер Т. Сидицький, випливають інші проблеми.

«СУДНОВІДВІВНИК», МИКОЛАЇВ. 12 місць торік. Багато спеціалістів вважають, не випадком. Ділено, команда витратила багато сил у кубкових матчах (згадайте фантастичну перемогу над «Торпедо» у шостій фіналі на стадіоні в Луїзіані), а поразка у шостій грі «Карпати» дещо надломляла сили. У 1970 році миколаївську команду очолює заслужений майстер спорту, заслужений тренер СРСР О. Овешков, досвідчений спеціаліст.

СКА, ЛЬВІВ І СКА, ОДЕСА. Поки що не команди — загавки. Адже в їх складах за-

лишилось по 4-6 гравців 1969 р. По суті, створюються нові команди. А це — процес дуже складний. Хоч і поповнення непогане, але це ще не все. У одеситів, до речі, новий старший тренер — майстер спорту Е. Мисловський, колишній захисник СКА.

«АВАНГАРД», ТЕРНОПІЛЬ. «ДЕСНА», ЧЕРНІГІВ, «ШАХТАР», КАДІВКА. Це торішні дебютанти, які вирішили своє локальне завдання — закріпитися у класі «А». Проте, очевидно, місця, що вони після відлітання з Тернополя тренували лінійю заслужений майстер спорту В. Шереметов, який ще торік грав за них. До «Десни» прийшло солідне поповнення (заслужений майстер спорту А. Біба, воротар В. Турпак з «Карпати», центрофорвард С. Паковський з дубля московського «Динамо»). Ще наприкінці минулого сезону очолю «Десну» майстер спорту О. Базилевич. І «Шахтар» змінив тренера.

«КРИВБАС» І «АЗОВЕЦЬ», що протягом двох сезонів балансували на грані переходу до класу «Б», нині дещо оновили свій склад. «Кривбас» очолює заслужений тренер УРСР майстер спорту А. Зубрицький, «Азовець» — майстер спорту В. Сальков.

Дебютанти класу «А» «Спартак» (Івано-Франківськ), «Шахтар» (Горький), «Спартак» (Суми). Ці команди також не слід вважати подарунком. Вони мають великий досвід змагань у класі «Б».

Що можна сказати про клуби Білорусії — «Спартак» (Брест), «Німан» (Гродно), «Гомсельмаш», а також про «Балтику». Вони, напевне, врахували ту обставину, що в 1970 році їм доведеться мати справу з більш класними командами і готувалися дуже серйозно.

ПРОПИСКА ВЯЧЕСЛАВА ШАЛЕВИЧА

Постійна «прописка» Вячеслава Шалевича в групі Московського академічного театру імені Вахтангова, де протягом багатьох років він грає провідні ролі в сучасному репертуарі. Але в мистецтві кінематографа він має теж свою «прописку».

Про це неспроста говорять образи, створені в мистецтві Вячеслава Шалевича. Молодий будівельник Радз (за міським несеком), злочинно-випробувач Байкалов («Бар'єр невідомості»), бакалець Стеннін, чоловік Норка і в фільмі «Три тополи на Пляжесі» гошп. Чимало кіноролей Вячеслава Шалевича завоювали широкі популярність серед глядачів. Зараз він завершує роботу над образом командира Кутасова в фільмі режисера В. Оранієвського «Красна площа» (сценарій Ю. Дунського та В. Фриза). Велика несеко підпорядкувати кінообраз типового військовика спеціаліста царської армії, якого спонукала служіння народній робітничо-селянській армії не примусовість, а велика правда ідей соціалізму, натхненню виконана з Красної площі В. І. Леніним.

І. ГІНЗБУРГ.
На фото: В. Шалевич у фільмі «Красна площа». Фото П. АРТЕМ'ЄВОІ.

ПОГОДА

Вдень 4 квітня на території області і міста Кіровограда буде мінлива хмарність, в південних районах в другій половині дня короткотривалі дощі, в місті Кіровограді дощ можливо короткотривалі дощі Вітер південний, помірно-холодно, температура повітря 13 — 15, в місті Кіровограді 14 — 16, температура

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 5 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 12.00 — Діти школярів. «Клуб мистецтв» (Вороніжград). 13.00 — «Світ славних італійців». Літературна передача. (К). 13.30 — «Золоте кістяк». (М). 14.00 — «Славська година». (М). 15.00 — «Дударик». (К). 15.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 16.00 — Республіка напередодні 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Виступ першого секретаря ЦК КП Білорусії, кандидата в члени Політбюро ЦК КПРС товариша Матерова П. М. (М). 16.15 — «Білорусія — сьогодні і завтра». Парамора новин. (М). 16.45 — Художній колективний ансамбль Державний народний оркестр БРСР. (М). 16.50 — «Люди не-

люди долі». «Боротьба і творчість». (М). 17.15 — Художній колектив республіки. Державна академічна хоровая капела БРСР. (М). 17.30 — «Люди великої долі». «Листи в безсмертя». Прем'єра документального телефільму. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Кольорове телебачення. «Клуб кіномандринків». «Знайомихся Білорусія». (М). 19.05 — Художній колектив республіки. Державний ансамбль танцю БРСР. (М). 19.40 — Музична програма «Ок тале». (Мінськ). 21.00 — Міжнародна програма «Сім днів». (М). 21.45 — Художній фільм «Морська Генуя». (М). 23.20 — Шоденний шахового матчу. Збірна СРСР — збірна СФРЮ. (М). 23.40 — Новини. (М).

ПОНЕДІЛОК, 6 КВІТНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — «Інтерес Армада». (К). 11.45 — «Світо науки». (М). 12.25 — Новини. (М). 12.30 — «Таємниці світа». Художній фільм. (К). 16.00 — В ефірі «Молодість». «Контакт». Спільна передача радянського телебачення і телебачення НДР. 17.00 — «Світ корабель». (Миколаїв). 17.20 — «Від понеділка до неділі». (К). 17.40 — Телевізії. Спеціальний. (К). 18.00 — Запрошення до фільму. (Кіровоград). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — Урочисте закриття Днів культури Угорської Народної Республіки в СРСР. (М). 22.00 — «Сім'я Ульянович». Художній фільм. (К). 23.20 — Телевізії. (К).

ВІТРОК, 7 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — «Слухай нас, батьківщина». (К). 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Телефільм «Рікуні степу». (К). 11.35 — Шкільний екран. Фізика для учнів 9 класів. «Звідки виникла та застосування їх у техніці». (К). 12.05 — Художній фільм «Сім'я Ульянович». (К). 13.35 — Фільм-концерт «Земан співає». (К). 16.05 — Для шко-

ляри. «Відповіді на питання І туру олімпіади з хімії». (К). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — Телевізії. (К). 18.05 — Для дітей. «Діти про ширит». (Львівград). 18.30 — «Трудові Кіровоградщини» — ювілей Ілліна. (Кіровоград). 18.45 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — «Авдіоант його величності». Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму. І серія. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — «Подорож — чверть віку». «Аудіторія». (М). 21.45 — «Аудіторія». Молодіжна програма. (Львів). 22.40 — «Старт-70». Тележурнал. 23.00 — Телевізії. (К). 23.15 — Чемпіонат з національного тенісу. (М). 23.30 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 18.30 — «Ленінський університет Мінськ». (М).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.